

man får sådan noget bragt til ophør, så vi får et mere retfærdigt opgørelssystem.

Kl. 18.10

Nu har jeg normalt ikke ondt af det, heller ikke når jeg nu siger følgende til ministeren med et smil på læben: Det her lugter måske lidt meget af, at det bl.a. er ministerens parti og formentlig også Socialdemokratiet, der skal afgive nogle mandater på demokratisk vis til nogle mindre partier. Spiller det ikke ind på ministerens holdning, at hans eget parti skal aflevere et antal mandater? Eksemplerne her viser jo, at flere rene Venstreflertal rundtomkring ville falde, hvis det her forslag bliver vedtaget.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, det spiller sådan set ikke ind, for, som jeg sagde, har det regelsæt været gældende siden 1909, og jeg tror, at man vil finde perioder i den historieskrivning, som nærmer sig 100 år, hvor det, hvis man lavede en almindelig interesseanalyse, ville være i mit eget partis objektive interesse at have det valgssystem, hr. Poul Nødgaard foreslår. En af de kommuner, der fremhæves, er den, jeg selv bor i. Da jeg kom i byrådet i 1985, var vi 4 Venstrefolk ud af 21. Jeg er da tilbøjelig til at tro, at det havde været en fordel, hvis vi dengang havde haft den største brøks metode. Nu er der så et absolut flertal. Sådan skifter det over tid, som man opnår styrke og position til.

Men hr. Poul Nødgaard må jo svare: Er det mere demokratisk, at en person, der stemmer på Enhedslisten i Tønder, får dobbelt så meget indflydelse for sin stemme end det fænomen, at en person, der stemte på Socialdemokratiet i Hillerød ved sidste valg, fik 17 pct. mere indflydelse end sin stemme? Hvis man anskuer det principielt, synes jeg jo, at det gælder om at få en repræsentation i byrådet, der bedst muligt matcher den reelle styrkeposition i befolkningen. Jeg må sige, at hvis man kan få et helt mandat ved at have stemmer, der ikke engang rækker til et halvt, så synes jeg nok, at vi er ude at trække mere elastik i ting, end godt er. Så ved jeg godt, at vi også har den afstemningsmetode til Folkeetinget, men der har vi til gengæld en spærreregulering, som gør, at de helt små partier sorteres fra på forhånd.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Ministeren har jo gentagne gange fremhævet Tønderspørgsmålet og Enhedslisten. Som jeg kan se på de kolonner, der er optrykt i bemærkningerne, står der, at de hverken ved den d'Hondtske metode eller ved den største brøks metode får nogen mandater. Så jeg tænkte: Hvor er det, ministeren har det der eksempel fra, som jo er et af de afgørende eksempler for ministeren på, at det hele er helt håbløst? Det var bare lige det.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det eksempel har jeg da fra mit udmærkede embedsværk, som i øvrigt også på anden vis har søgt at give alle et ligeligt afsæt for at argumentere for hver deres sag, idet alt det materiale, der fremgår af beslutningsforslaget, jo baserer sig på svar på spørgsmål, jeg er blevet stillet. Så jeg tror, at vi fægter med afsæt i det samme materielle grundlag.

Nu vil jeg også gerne lige understrege, at det jo ikke er sådan, at jeg her står og vejer vælgere til Enhedslisten op mod socialdemokrater. Det ville være svært for mig at skulle prioritere. Nu tager jeg bare nogle konkrete eksempler ude fra virkeligheden, og det afgørende er jo ikke, om der er en lomme af Danmark, hvor Venstre, Det Konservative Folkeparti eller et andet parti får et meget lille stemmetal, men udløser flere mandater, eller om det er det store parti, som det konkret er i Hillerød, Socialdemokratiet, eller som i Gribskov, Venstre.

Jeg tror også, at hr. Poul Nødgaard fra før må indrømme, at jeg vel ikke kan mistænkes for at skulle fremme lige præcis Socialdemokratiets sag. Så det er jo nogle principielle afvejninger, vi gør af to udmærkede systemer, der hver har deres styrker og svagheder.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Men det, vi jo er vant til herinde, er, at vi kan se, at det her altså fra vores vinkel er urimeligt. Fra de store partiers vinkel er det her rimeligt, og den største brøks metode er urimelig. Så tænker jeg på, om man kunne finde en lille mellemvej, nemlig følgende: Hvis det største parti rent faktisk fik et flertal, kunne man så ikke lave en undtagelsesbestemmelse eller en aftale om, at nu samler vi lige op og gør rent bord og sørger for,